

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Alexandra Šímy a soudkyň JUDr. Vladimíry Ladmanové a Mgr. Miroslavy Jarošové ve věci

žalobce: **Královská kanonie premonstrátů na Strahově**, IČO 00415090
sídlem Strahovské nádvoří 1/132, 118 00 Praha 1

proti

Žalovaným:

1. Ing. E. H., narozená dne

bytem

zastoupená advokátem Mgr. Petrem Sigmundem

sídlem Jiráskova 614, 470 01 Česká Lípa

2. SPO-ZEM Nový Kostel s. r. o., IČO 48365254

sídlem Nový Kostel 205, 351 34 Nový Kostel

zastoupený advokátem Mgr. Petrem Sigmundem

sídlem Jiráskova 614, 470 01 Česká Lípa

3. Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO 01312774

sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

o určení vlastnického práva státu

o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Chebu ze dne 27. 6. 2018, č. j. 12 C 521/2013-187

takto:

- I. Usnesení Okresního soudu v Chebu ze dne 27. 6. 2018, č. j. 12 C 521/2013-187 se v napadeném výroku II. potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením zastavil soud prvního stupně řízení proti 1. žalované pro zpětvzetí žaloby a uložil žalobci, aby jí podle ust. § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. nahradil náklady ve výši 38 526,40 Kč. Náklady sestávaly z odměny za zastoupení ve výši 31 240 Kč za dva úkony právní služby, náhrady hotových výdajů 600 Kč a DPH 6 686,40 Kč. Soud prvního stupně stanovil tarifní hodnotu předmětu řízení podle ust. § 8 odst. 1 ve spojení s § 7 bod 6 vyhl. č. 177/1996 Sb. na základě kupních smluv z 31. 10. 2008 a 18. 9. 2009 na prodej pozemků č. a v katastrálním území Hrznín u Nového Kostela, zapsaných LV č. vedeném Katastrálním úřadem pro Karlovarský kraj, katastrální pracoviště Cheb, k jejichž částem se žalobce domáhá určení vlastnického práva. Z těchto smluv vzal soud prvního stupně v úvahu pouze výměru sporné části pozemků, a z průměrné ceny pro pozemek č. ve výši 4,536 Kč/1m² a pro pozemek č. ve výši 1,607 Kč/1m² vypočítal tarifní hodnotu 1 825 636 Kč, a usoudil, že cena podle kupních smluv při obecné tendenci k růstu cen nemovitostí jistě během času neklesla.
2. Výrok o nákladech řízení napadl žalobce včasným odvoláním a namítl, že 1. a 2. žalovaní mají

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Vocolková.

stejného zástupce, a pokud by 1. žalovaná nepřevedla během řízení sporné pozemky na 2. žalovaného, pak by právní zástupce obou žalovaných uplatnil náklady řízení pouze jednou. Takto je nepochybně uplatní podruhé za stejný objem práce i za 2. žalovaného. Tentýž soud navíc v analogických věcech s takřka totožnými účastníky rozhodoval odlišně, a to usnesením č. j. 12 C 524/2013-170 ze dne 14. 4. 2015, jímž žalované nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, a usneseními č. j. 12 C 136/2015-83 z 18. 6. 2018 a č. j. 13 C 33/2015-144 ze dne 13. 6. 2018, v nichž nevycházel při stanovení výše nákladů z tarifní hodnoty předmětu řízení, takže náklady dosáhly diametrálně odlišné výše.

3. Odvolací soud přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně v napadeném rozsahu podle ust. § 212 a § 212a o. s. ř., aniž by bylo potřeba k tomu nařídít jednání podle ust. § 214 odst. 2 písm. e) o. s. ř., a shledal, že odvolání nebylo podáno důvodně.
4. Soud prvního stupně postupoval správně, pokud o nákladech řízení rozhodl podle procesního zavinění zastavení řízení ve smyslu ust. § 146 odst. 2 o. s. ř., byť při tom chybně odkázal na druhou větu citovaného ustanovení. Žalobce z procesního hlediska zavinil zastavení řízení, když vzal žalobu zpět proti první žalované dříve, než bylo o jeho požadavku rozhodnuto a než se mohl domoci uplatněného nároku, proto byl povinen nahradit 1. žalované její náklady podle ust. § 146 odst. 1 věta první o. s. ř.
5. Soud prvního stupně dále správně stanovil i tarifní hodnotu pro určení výše nákladů řízení podle ust. § 8 odst. 1 a § 7 bod 6 vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen advokátní tarif) a správně přitom vyšel z ceny práva, o které v řízení jde. Pokud se právní služba týkala určení práva k věci, jejíž hodnotu lze vyjádřit v penězích, považuje se za tarifní hodnotu ve smyslu citovaného ust. § 8 odst. 1 advokátního tarifu právě hodnota věci, a výši odměny za poskytnutí právní služby je třeba stanovit z tarifní hodnoty podle ust. § 7 stejného předpisu (NS ČR 33 Odo 725/2015).
6. K určení tarifní hodnoty podle ust. § 9 odst. 1 a 3 advokátního tarifu by soud prvního stupně mohl přistoupit pouze v případě, že hodnotu věci nebo práva, o které se v řízení jedná, nelze vyjádřit v penězích, nebo ji lze zjistit jen s nepoměrnými obtížemi, anebo jde o právo k věci penězi neocenitelné; jinak je třeba postupovat podle ust. § 8 odst. 1 téhož předpisu. To platí i pro stanovení výše odměny za zastupování v řízení o určení vlastnictví k nemovitostem. Postup podle ust. § 9 advokátního tarifu by přicházel do úvahy pouze tehdy, pokud by chyběl spolehlivý (ověřitelný) údaj o ceně sporných nemovitostí (NS ČR 29 Cdo 3615/2015).
7. Lze také připomenout nález Ústavního soudu ČR II. ÚS 538/10 a řadu dalších, podle nichž nelze bez dalšího vycházet z tarifní hodnoty stanovené v případě věcí nebo práv, které nelze vyjádřit v penězích, nebo je lze zjistit jenom s nepoměrnými obtížemi, ale je třeba zkoumat, zda lze předmět právního úkonu ocenit, a v závislosti na tom stanovit i výši náhrady nákladů.
8. Z časového hlediska je pro určení tarifní hodnoty rozhodný okamžik započetí úkonu právní služby (ust. § 8 odst. 1 advokátního tarifu). K tomuto okamžiku soud prvního stupně neměl k dispozici podklad, z něhož by zjistil aktuální cenu, a vypomohl si proto cenou zjištěnou ze shora citovaných smluv. Úvaha soudu prvního stupně nepostrádala racionální jádro a lze ji považovat za přiměřenou posuzované situaci. Ostatně přijatelnost této koncepce je možno orientačně ověřit alespoň podle cen stanovených pro bonitované půdně ekologické jednotky (BPEJ): většině pozemku č. [REDAKCE] přísluší podle BPEJ 55301 cena 6,29 Kč/1m² a většině pozemku č. [REDAKCE] podle BPEJ 77201 odpovídá cena 1,55 Kč/1m²; úvaha soudu prvního stupně o vývoji cen a o tarifní hodnotě tedy zjevně mohla obstát.
9. Nejpresnějším způsobem stanovení hodnoty předmětu sporu by nepochybně byl znalecký posudek, ale soud může s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu vycházet i z jiných hodnověrných důkazů (IV. ÚS 2688/15). V daném případě měl soud prvního stupně k dispozici právně relevantní podklad, byť z časového hlediska neodpovídal ust. § 8 odst. 1 advokátního tarifu, ale další zjišťování hodnoty věci by znamenalo prodloužení sporu a vynaložení neúčelných nákladů (srov. NS ČR 30 Cdo 1021/2015).

10. Pokud jde o další rozhodnutí téhož soudu prvního stupně, na které odvolatel poukazoval, tak je třeba zdůraznit, že odvolací soud je oprávněn přezkoumat výlučně správnost napadeného usnesení, nikoliv rozhodnutí dalších. Lze ovšem konstatovat, že ve všech případech, na které žalobce upozornil, bylo o nákladech řízení rozhodnuto dle ust. § 146 odst. 2 o. s. ř. podle procesního zavinění zastavení řízení, stejně jako tomu bylo v posuzované věci. Pokud jde o stanovení výše mimosmluvní odměny za 1 úkon právní služby v těchto věcech, pak odvolací soud nemínil spekulovat o tom, zda v těchto případech byla tarifní hodnota věci nebo práva známa, aby mohla být výše odměny stanovena podle ust. § 8 odst. 1 advokátního tarifu, či zda bylo třeba postupovat podle ust. § 9 téhož předpisu.
11. Soud prvního stupně tedy nepochybil, když tarifní hodnotu určil podle kupních smluv, které měl k dispozici, a správně určil výši nákladů, když přiznal první žalované právo na jejich náhradu za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a vyjádření z 5. 3. 2013) po 15 620 Kč, 2 režijní paušály po 300 Kč a DPH 6 686,40 Kč, tj. celkem 38 526,40 Kč. Ani jeden z těchto úkonů nebyl vykonán při zastoupení dvou osob, jak naznačoval odvolatel, a nebyl důvod ke snížení odměny podle ust. § 12 odst. 4 advokátního tarifu. Druhý žalovaný do řízení vstoupil až 23. 7. 2014, následující úkon (vyjádření z 28. 8. 2014) vykonal společný zástupce obou žalovaných jen za druhého žalovaného a jiné náklady zatím tito žalovaní nevynaložili. Žalobcově obavě o duplicitním účtování stejných služeb tedy nebylo možno přisvědčit. Proto odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně v napadeném výroku II. potvrdil podle ust. § 219 o. s. ř.
12. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalobce nebyl v odvolacím řízení úspěšný, ale žalovaným náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustné odvolání ani dovolání (ust. § 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.).

Plzeň 31. července 2018

JUDr. Alexander Šíma v. r.
předseda senátu